

ELŐFIZETÉS:
Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre . . . 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét illető
küldemények a szerkesztő-
nek, anyagiak a laptulaj-
donosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:
egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyiltér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.

A hirdetések **Bittermann**
Nándor könyv- és könyvnyomdá-
jában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára **10 kr.**

Megjelen minden **kedden és pénteken.**

Egyes szám ára **10 kr.**

Vas szobrunk áll! Nem gyászos síri emlék:
Dicsőségük tanúságtétele.
Örökké álljon itt! A végtelenség
Időfolyásán létünk egy jele.
Tanúság ez, mint a történelem,
A melynek egyik vérpiros lapjáról,
Szabadság glóriájaként világol
Az itt kivívott fényes győzelem.

Mikor nyomasztó századok felhőin
Keresztül tört a márciusi nap —
És szétsugárzott a törvény betűin,
Hogy nincs igazságunknál igazabb;
Hogy úr saját honában a magyar,
De a más ajku népek jó testvére:
Akkor, — az alkotmány üdvözlétére! —
Ránk zúdult minden vész és zivatar.

Meglepve nézett szerte a viharba,
Nem sejtve azt előre, nemzetünk...
Minő csapás jön ismét a magyarra?
Mért e gyűlölség, bosszú ellenünk?
Majd hősi tűzzel ráított a kardra:
Ha úgy akarják, hát majd ott leszünk!
És ott valának mind a hősök, bátrak —
És szembe néztek százezer halálnak!

Minő diesteljes, ragyogó napok!
Nem, nem napok, ellobbanású fénynyel:
Régmúlt idők, daliás századok
Kelték fel újra, telve dicsőséggel!
Még gyermekifjak és már is — *nagyok!*
Méltón ruházva föl a hősi névvel.
Ma még csapat, holnap győző sereg —
Hogy rohanásán a föld megremeget!

Oh, hogy siettek a zászlók alá!
S zászlóik mellett oh, hogy harcolának!
Nem félve, hanem osztva a halált
Mindenfelé az ellenség sorának!
Futása ennek hogy magasztalá:
Kik itt harcolnak, azok — oroszlanok!
S futott, futott ki a megvert sereggel —
S onnan tekintett vissza rémülettel...

Onnan hozott kétszerte több hadat.
Nagy áron hozta: csúfos gyávaságon.
A pártütés is munkált azalatt,
Pusztítva újra e szép rónaságon.
Veszélyt fogamzott minden pillanat —
S részünkön senki, senki a világon!
S mikor kitört a végső zivatar:
Dicsőn itt győzött újra a magyar.

Orozva jöttek, éji borzalommal,
De a halálharc készen várt reájok.
Előre, honvéd, tűzzel és szuronyyal!
Vágtassatok rá szélgyorsan, huszárok!
És ők rohantak... neki az ellennek!
Meg nem riadva a haláluton...
— A marathoni hősök nem hősebbek,
Nem Miltiades, mint te, hős Guyon!

Hogy folyt a harc le, csak ti mondhatjátok,
Kik a sorok közt ottan voltatok:
Tűzverő ifjak — ma békés polgárok,
Mythoszi — s mégis élő alakok!
Kik átértetek ilyen ifjuságot:
Lelkem csodálattal függ rajtatok!
Szabad hazáért akkor halni készek,
A kik ma már — szabad hazának élnek.

Mert bár az ég és föld reánk szakad —
S Hegyes után hiába győz Komárom —

Hajh! el kell buknunk minden, minden áron! —
Szörnyű a vég: Világos és Arad! —
Új Golgotán a szentek, a nagyok! —
S a vérző nemzet fedve sűrű gyászszal —
Be nem zárult a nagy tragédiával.
Történetünk: a magyar századok!

Győzött az Eszme! Napfényes sugára
A vérmezőkön áldásként ragyog.
Ragyogjon is örökké e hazára,
Szabadság! a te felséges napod.
— S kik szent örökül hagyták vissza ránk,
Az elesettek pora legyen áldott!
Míg ejtse bámulatba a világot
Dicső jövőd, boldog, szabad hazánk!

Dömötör Pál.

A hegyesi ütközet.

1849. július 14. — Irta: Zomborosevits György.

Jelige: „És álljon e domb, a multak jele:
Kímélve bánják a vész is vele!”
(Arany.)

A szabadság, testvériség és egyenlőség, a francia nagy forradalom e magasztos vezéreszméi, az 1848-iki február havi párizsi forradalom után újra föléledtek s lavinaként terjedtek országról országra. Európaszerte támadtak fel az elnyomásban sínlődő, a szabadság és politikai jogok után sóvárgó népek, de lelkesedésük gyakran erőszakos fellépésre, sok helyütt vérontásra és féktelenségre vezetett.

A magyar nemzetet sem kerülhette el a nyugoti eszmék hatása: mert sehol sem találhattak termékenyebb talajt és kedvezőbb fogadtatást, mint éppen a magyar népnél, mely mint a leláncolt Prometheus századokon át rázta hiában a szolgaság bilincseit. Hasztalan küzdött egy Széchenyi, egy Kossuth a titánok erejével, hogy a magyar nemzetet a többi nyugoti népek sorába felemeljék, egyszersmind az ódon, az új eszmékkel össze nem egyeztethető sorompóktól felszabadítsák.

Végre ütött az óra, elérkezett a tettek szükségse, csakhogy most mind a két vezér, kik annyira szerették hazájukat, külön úton törekedtek célhoz jutni, mert míg a gyakorlatibb, de túlvátozt Széchenyi nemzetét előbb műveltette és csak azután szabaddá, addig a merészebb Kossuth előbb szabaddá és csak azután műveltette akarta tenni. Széchenyi látokai lelke megtörött, ellenben Kossuth elvtársaival lépésről lépésre tért foglalt, vétót mondott a kamarilla jogfosztó törekvéseinek, majd a mindentinnen beözönlő ellenséggel és a fellázadt nemzetiségekkel szemben megteremtette a nemzet honvédő erejét.

Pedig a magyar nemzet nem fegyverrel, hanem törvényes úton törekedett biztosítani nemzeti létét és önállóságát.

A nemzet érettségét bizonyító 1848-ik évi, a koronás Király által is szentesített márciusi törvények, elég alapot nyújtottak arra, mert a Budapesten székelő felelős miniszterium, az évenként összehívandó népképviselői országgyűlés biztosították az ország önálló függetlenségét és önjogát, míg a szabadsajtó és nemzetország, úgy a közteherviselés, valamint a robot, dézsma, a papi tized és az ősiség eltörlése biztosította az állami jogokat mint az egyéni szabadságot, és a személy- és vagyon-biztonságot.

De ezen oly annyira üdvös és messziható átalakítások érvényesülését csakhamar megakadályozták a mindenfelé kitört lázadások és zendülések.

Hazánkban is kitört a nyílt harc. Egyik oldalon a szabadságot, területi épségét és nemzeti létét őrző és védő nemzet, a másik oldalon a fanatizált nemzetiségek beözönlő hordái és a vasdisciplina által elfoglalt hadsereg ezrei.

A nemzet, mely mint egy százkezü óriás, csatárol csatára diadalmasan küzdött, már-már kivívta szabadságát és lerázta a szolgaság jármát, midőn az észak réme véget vetett minden hazafiúi reménynek.

Nálunk Bács-Bodrogh megyében lelkesülés és hazafiúi öröm fogadta a márciusi törvényeket.

Meghozott minden áldozat, ifjaink lelkesülten sorakoztak a felemelt nemzeti zászló alá, készek megküzdeni a hon bárhonnán jövő ellensége ellen, nem is álmódván, hogy saját köreinkben támadnak majd első elleneink.

Szerbjeink száz éves békés együtt éltünk után önző és lelketlen izgatások folytán, oly kívánatokkal állottak elő, melyeket államiságunk feladása nélkül megadni lehetetlen volt, ezért Kossuth Lajos mint belügyminiszter követeléseiket megtagadta. A bécsi kamarilla felhasználta az alkalmat, Strati-mirovics György és Rajacsics patriarcát eszközül használva, a fellázadt horvátok és szerbek által vélte a rebellis magyarokat leigázhatni.

Ily előzmények után ütött ki az 1848-iki önvédelmi harc, mely változó szerenésével folyt az osztrákokkal, oroszokkal és a hazánkbeli nemzeti-ségekkkel mindaddig, míg a nemzet hősi küzdelem és öldöklő harc után ki nem merült s önként le nem tette fegyverét Világosnál.

Megyéinkbeli önvédelmi harcunk egyik legkimagaslóbb eseménye: a győzelmesen vívott hegyesi ütközet: legszebb napja: az 1849. július 14-ike! E dicső napnak, ha nem is voltak döntő következményei, nagy horderejű hatásai, de anyamegyénk iránt köteles szeretetünkkel fogva, kell, hogy emléke minden magyar szívébe be legyen vésvé. Mert ha a multak emlékének épül és buzdul a jelen, akkor nekünk, az 1849. július 14-én vívott hegyesi harc emlékének kell, hogy szívünk hangosabban dobogjon, mert fényes zálogát látuk ott szabadságunk, hazánk és megyénk iránti hő szeretetünknek és dicső vitézségünknek.

Jellasits József horvát bán és osztrák tábornok a sukorói (Fehérmegye) ütközetben (1848. szept. 29.) Móra magyar tábornok által visszaveretvén, becsületszava ellenére megszegte a fegyverszünetet és Bécs felé hátrált, de a bécsi mozgalom elnyomása után, 1849. tavaszán az osztrák déli hadak alakításával megbízatván, első teendője volt, hogy a fölkelő szerbek csapatait saját osztrák seregébe beolvassa. Föllépésével megszűnt a szerbeknek nemzeti harca és azokat csak, mint az osztrák sereg segédesapatjait tekinthetjük. Kitészik ez Jellasitsnak Zimonyban tartott beszédjéből is: „Ha a felforgató mozgalmak — úgy mond — magyar vagy szláv földön ütnek ki, az nekem mindegy; én csak az egységes Ausztriát ismerem el, az öszszmonarchia fentartását és a jog-egyenlőséget!”

Bizonyára nem is volt inyére Jellasits ezen fellépése a szerb követelőknek és csak ígéretek birták őket az együtti fellépésre, és Jellasits serege inkább horvátokból, mint szerbekből állott.

Jellasits új seregével Slavóniából a Dunán átjövén a titeli fensikra, ott horvát-osztrák seregét az itteni fölkelő szerbekkel megerősítvén, Percezel Mór magyar tábornokot egy véres ütközetben megveri (1849. jun. 4). Nemsokára ezután Kátnyal ismét összetűzvé, újlag Jellasitsnak kedvezett a szerenese: számos magyar halott borította a kátyi csatatér. A győzelemittas Jellasits most már a Kiss Pál ezredes által oly hőiesen védett Pétervárad ellen fordult, ennek ostromát tűzte ki céljául. A kevésszámú, de lelkes magyar őrség vitézül állt ellen Jellasitsnak, úgy, hogy ez belátván az ostrom sikertelenségét, visszahúzódt, s az osztrák fővezér utasításához képest, sietett Bácsvármegye felső részébe hatolni, s azt elfoglalni.

Junius 15-én már Uj-Verbászon találjuk seregének zömét, míg Dietrich Szent-Tamást, Turját és Kis-Kért, Grammont pedig Bács-Földvart szállja meg. Minden ellenállás nélkül nyomult fölfele, csak Ó-Becsén állt még egy maroknyi magyar csapat Perczy Mihály ezredes vezénylete alatt, mely a bánt hódító útjában megakadályozni mertte, Jellasitsnak az volt a terve, hogy Ó-Becse elfoglalásával a magyar csapatot átszorítja a Bácságba s ezzel egész Bácsmeget hatalmába kerítse. Ehhez képest junius 24-én megtámadja Ó-Becset, melyet Perczy hősi védelme dacára el is foglalt.

S ezzel a bán véleménye szerint terve keresztül volt víve; egész Bácsvármegye ura lett.

csak Bajmok és Baja között állott még egy kised magyar hadtest.

Ó-Becse eleste után, a magyar IV. hadtest hátsócsapatainak vezérletét Vetter altábornagy vette át, ki a csapatok mozdulatait Szabadkáról intézvé, a sereg vezényletét a branyiszko-i hősré, Guyon Richard tábornokra, bizta, ki vétezsége miatt méltán megérdemelte az „oroszlánszívű“ melléknevet. Guyon Török-Becsenél a Tiszán hidat verve, június végén benyomult Bács megyébe s Topolyát elfoglalja, és Kohlmann ezredet Bajára küldi, hogy a Paksról lefelé jövő Kmetty tábornokkal egyesülhessen s hogy így az egyesült magyar hadsereg sikeresen megküzdhesen az ellenséggel. Csakugyan Kmetty hadosztálya, mely mintegy 8000 emberből s 20 ágyúból állott, július 13-án már Kernyaján és Szivacson táborozott.

Az alatt Guyon Kis-Hegyes, Szeghegy és Feketehegy között út táborát (július 8.), Kmetty pedig Veprovácon át Kúlára tart.

Guyonnak az volt a terve, hogy Kmettyvel közösen támadja meg Jellasitsot; és míg ő elül támad, az alatt Kmetty hátra veszi az ellenséget. Guyon főhadiszállását Szeghegyen ütötte föl s hadserege a következő csatarendben volt felállítva: Bánffy alatt 4 zászlóalj gyalogság, 3 és fél század lovas s 8 ágyú; Perczy Mihály alatt 7 1/2 zászlóalj gyalogos, 6 1/2 század huszár és 18 ágyú; Igmándy alatt 5 1/2 század lovas és 14 ágyú. Tehát Guyon hadteste összesen 12.280 emberből és 40 ágyúból állott. Az egyes csapatok elhelyezése a következő volt: Perczy hadosztályának egyik része képezte a jobbszárnyat a hegyesi földeken. Itt a legszélsőbb szárnyat a Wasa-zászlóalj képezte Künzel őrnagy alatt; majd beljebb Szeghegy felé a Kovács Ernő őrnagy alatti 30. csongrádi honvédszászlóalj; egy osztály Hunyady-huszár Móríc Károly őrnagy alatt; majd Perczy hadosztályának a másik része s Igmándy ezredes hadosztálya; a bal szárnyat Feketehegy alatt egy dandár gyalogos képezte. Ez volt a legközelebb az ellenséghez.

Jellasits értesülvén Guyon hadi mozzanatairól, elhatározta, hogy mielőbb útját szegi a magyaroknak és támadólag lép fel. Bács-Földvárt, Verbászt és Szent-Tamást bőven ellátván védő csapatokkal, július 12-én Verbásznál 15 zászlóalj gyalogossal, 22 század lovassal s 79 ágyúval, átkelt a Ferenc-csatornán, hogy a Hegyes-Feketehegy-Szeghegyen táborozó Guyont megtámadja. Elbizakodottságában már maga előtt látta a gyűlött ellenséget, amint megverve menekül. „Hadd dúdolja el az ellenség a magyar felkelés utolsó nótáját. Az igazságszolgáltatás napja közeledik. Barátim! nemsokára, mint Herkules, egy csapással vágjuk le a hidra fejét!“ Így kiáltott fel a bán biztosnak hitt reményében. Csak hogy a sors könyvébe másképp volt megírva.

Jellasits a következő csatarendben nyomult előre: A sereg élén Castiglione ment másfél úteg-gel, őt követték az összes útegek; a jobb szárnyat Puffer, a bal Budiszávyevits hadosztályai képezték, a hátvédet pedig Rasztics vezényelte. A hadtestek július 13-án délelőtt 11 órakor indultak meg s 14-én hajnal előtt értek Feketehegy alá. Itt egy osztrák káplár, ki a magyaroktól megszökött, arról értesíti Jellasitsot, hogy a magyaroknak csak egy jelentéktelen serege táborozik Feketehegy alatt. Ez a tudósítás még merészebbé tette Jellasitsot, biztosnak hitte most már, hogy Guyont seregestől elfogja.

Guyon abban a hitben, hogy ő lesz a támadó, a támadás napját július 15-ére tűzte ki. E terv július 13-án lett végleg megállapítva, midőn a táborban Vetter magyar altábornagy is megjelent, ki a támadás ideje és módosatai felől hosszabban tanácskozott Guyonnal. Ugyanezen napra volt kitűzve két huszár altisztnek kivégzése is, kik osztályparancsnokukon elkövetett sértés miatt, halálra ítéltettek. Vetter azonban mindkettőnek megkegyelmezett.

Este pihenőre tértek fáradt harcosaink; senki sem sejtette még akkor, hogy alig egy-két óra múlva véres harcra fognak ébredni.

Jellasits, mint főntebb említők, azt híven, hogy Feketehegyen csak csekély hadtest áll, az éjjel nagy kerülőt téve, Hegyesnek ment, hogy a magyarokat körül kerítse és elfogja. Jobb szárnyát Horváth, a bal Ottinger, a sereg zömét pedig Dietrich vezényelte.

Jellasits serege menetközben július 14-én éjjel utáni egy órakor, teljes sötétségben, a magyar sereg balszárnyán levő előőrökre bukkant, azokat elfogta és azután egész erejével ráveti magát rendes csapatainkra, melyek álmukból fölocsudva, ijedten kapkodtak fegyverük után. Általános volt a zavar, senki sem sejtette, honnan jő a támadás, annál kevésbé voltak tájékozva az ellenség számbeli erejéről; csak a sűrűn felvillanó ágyú-és puskatűz világánál láthatták, hogy merre lövjenek. Nem teltelt egy-két pillanatba, megtámadott balszárnyunk már talpon volt s Kafa Gyula és Gélán századosok jelt adnak a tüzelésre. A

kised csapat hősileg állja az ellenség gyilkoló sortűzét. Gélán százados lövözik, Kafgát megsebesítik, de ők nem hátrálnak.

Ez alatt a jobb szárnyon is megtámadja Jellasits vitézeinket, de itt is kemény ellenállásra talál. Az a halálmegvető bátorság, melyet meglepett katonáink tanusítanak, zavarba ejti a bánt. De ő, mint hadi jelentésében írja, nem esüggedt; minden áron ki akarja csikarni a győzelmet. Most a magyar balszárny ellen Ottingert küldi, a jobb szárny ellen, mely már előőrseivel küzdött, ő maga intéz heves támadást. A Wasa-zászlóalj nem bírja ki az erős rohamot s már-már hátrálni kezd, midőn Kovács Ernő őrnagy Rözsenyit küldi segítségére a 30. honvéd zászlóalj első és második századával.

Elkeseredett harc fejlődik ki; a mieink viszaszorítják az ellent mintegy 400 lépésre, de Jellasits újra és újra támad, majd egymásután háromszor sortűzét ad, mely katonáink sorát megriktítja; a sereg legvitézebbjei egymás után esnek el. Argay és Fazekas hadnagyok holtan terülnek el. Vojnics Imre százados és Dáni Nándor főhadnagy pedig megsebesülnek.

Ekkor harcra lép a bácskai honvédszászlóalj is, melyet Pongrácz vezetett. Bátran szembe szállnak az ellenségnek egy horvát századával, sőt a harc hevében annyira megvakmerősö-gük, hogy a horvátokat nem is lövéssel, hanem puskaaggyal támadják meg, akinek puskája nem volt, birokra kelt az ellenel. Nem hallatszott többé a vezényszó, a két ellenséges hadtest összegomolyodott, mint valami hangyatabor, ember ember ellen küzdött.

Közbe vág most Hertelendy százados is egy század Koburg-huszárral, de megsebesülten, csakhamar visszavonul, Kovács Ernő őrnagy pedig foglyul esik.

Ebben a végzetes percben szólalnak meg Perczy Mihály ezredes összes ágyúi, gyilkos golyóik sivítanak az ellen sorai között, rendre hullanak Jellasits katonái. Ezt a véstes tüzelést nem állhatja ki az ellen, fut, ki merre rést talál; eldobják fegyverüket s esze-veszetten rohannak Verbász felé.

Maga az elbizakodott s most már megalázott Jellasits, ki ezzel az ütközettel akarta elvágni a magyar fölkelés hidra fejét, általános visszavonulót parancsolt.

Perczy csapatai üzőbe veszik a futó ellenséget, de Horváth négy század dragonyossal és kilenc század kúrassierrel fejezi a menekülőket. A vert hadsereg átkel a Ferenc-csatornán, lerombolja maga után a hidat s újra állást foglal; de diadalmas honvédeink a nyomukban tartanak, a hidakat folytonos ágyú- és puskatűzrel között helyreállítják s a bán hadseregét ebből az állásból is kiverik. Jellasits most Kis-Kérig meg sem áll; sőt július 15-én éjjel már Kátyon találjuk vert seregét.

Hogy így Jellasits megmenekülhetett, csak a csatákban oly gyakran döntő szerepet játszó azon véletlennek köszönheti, hogy megelőzte Guyont a támadásban s ezzel nem adott az elkésett Kmettynek alkalmat, hogy Guyonnal egyesülhessen. Mert ha az egyesülés megtörténhetett volna és Kmetty elzárja a Verbász felé vivő utat, Jellasits aligha menekült volna meg a teljes tönkretételtől.

Hadseregünk vesztesége 81 ember s 145 sebesült.

Az ellen vesztesége 200 halott és 500 sebesült, köztük Freyberg báró és Cypert kapitányok, úgy Vranessevits hadnagy.

A győzelem általános lelkesedést szült az országban; Vetter altábornagy személyesen jelent meg, hogy a hadseregnek elismerését kifejezze. Kossuth kormányzó pedig levélben köszöni meg Guyonnak félelmet nem ismerő harci bátorságát. „Fogadjátok — úgymond Kossuth — a haza és a magam szíves köszönetét a július 14-én nyert győzelemért. Reménytel tekintek további hadvezérlésükre, mert ahol ily bátor sereg élén az oroszlánszívű Guyon áll, azt csakis győzelem kísérheti!“

A győzelem következtében érdemjellel ki lettek tüntetve Schultz Róbert tüzér százados és Börczy Gyula hadsegéd; Guyon és Perczy a másodosztályú érdemjelt nyerték.

A hegyesi győzelmes csata után, csakhamar megtisztult az egész vidék az ellenséges hadaktól. Guyon ellenállás nélkül kergette maga előtt a bán hadait; Szent-Tamás, Bács-Földvár egymás után hódoltak meg a győzelmes hadvezérnek.

Nekünk, bács megyeieknek, a hegyeskörnyéki csatátér minden röjje szent; ott porladoznak esontjai azoknak a névtelenekek, kik életüket és vérüket miértünk és szabadságunkért feláldozták.

Ott nyugodtak ők, a hősök, a jeltelen sir alatt, hant sem domborult fölöttük, kő sem mutatta helyüket, ahol értünk elestek; de a hálás unokák elvándorolnak sírjukhoz, hogy lelkesedést és erőt merítsenek a jövő küzdelmeiben, szobrot állítsanak emléküknél, hogy az is hirdesse a hősök dicsőségét és az unokák kegyeletét.

És ti hősök nyugodjatok békében! a ti emléktek el lesz rejtve szívünkben s a viharok küzdelmeiben, a balsors csapásai között reátok fogunk emlékezni, hogy példátok lelkesítsen.

Legyen ez a szobor örök hirdetője a magyar nemzet vitézségének; legyen mindvégig tanújele Bács-Bodrogh vármegye fiai lángoló honszeretetének! De egyszersmind a lezajlott korszak után béke jele a magyar zászló alatt újból egyesült külön népfajoknak.

„És álljon e domb, a multak jele;
Kímélve bánják a vész is vele!“

(Arany.)

A hegyesi csataemlék leleplezése.

— Saját tudósítónktól. —

Hegyes, 1887. július 17.

tt azon a ponton, ahol Kis-Hegyes, Szeghegy és Feketehegy arany kalással rengő határa összeshögellik, ma kegyeletes nemzeti ünnep folyt le. Ez az ünnep azon névtelen szabadsághősök emlékének volt szentelve, akik az 1849. július 14-iki hegyesi ütközetben hősileg küzdve, hazánk önállóságáért áldozták életüket.

Ennek a szép napnak most volt 38 éve alig három nap előtt s mégis mily más az akkori és a mostani kép! Akkor a halál angyala rombolt itt, pusztulás és enyészet követte a nyomát, most a béke nemtője leng itt köztünk, hirdetője a magyar nemzet szabadságát és haladását. Akkor az ágyúk süketítő dőreje reszkettette meg a földet, ma százak ajkán szól a nemzeti ima.

Megújulnak előttünk e magasztos ünnepen a multak képei, látjuk a büszke Jellachich horvát bánt, miként tör ellenséges hadával Bácsvármegye szíve felé, hogy a hős Guyon magyar tábornok számára nézve sokkal kisebb, de lelkes honvédségét megsemmisítse s ezzel az egész megyét elfoglalja. Hegyes, Szeghegy és Feketehegy határán lepte meg Jellachich 1849. július 14-én éjjel a magyar sereget, de Guyonnak bátorságán és honvédeink vitézségén megtörik ereje és futásban kénytelen keresni menedéket. Ennek a győzelmes hegyeskörnyéki ütközetnek volt a következménye, hogy vármegyénk megtisztult az ellenséges hadaktól. A csatában elesett honvédeket a szeghegyi határban közös sírban temették el s azután emléküket hosszú időre csak szívünkben rejtve hordoztuk. De a 70-es években mozgalom indult meg a hegyesi ütközetben elvérzett honvédek emlékének megőrkítése iránt. Az ügy élére a vármegyei honvédegyesület állott s egyesek, de különösen fáradhatlan vármegyei alispánunk buzgalma folytán, összegyűlt akkora összeg, hogy azon az elesteknek egy méltó emléket állíthattunk.

Ez az előzménye és a története a hegyesi csataemléknek, melynek ünnepélyes leleplezése f. hó 17-én vasárnap, lélekemelően és impozáns módon ment végbe.

Vasárnap már kora reggel özönével tödult a nép a leleplezendő szoborhoz, mely Hegyestől, Szeghegytől és Feketehegytől félóránnyira a három község határának találkozási pontján, a verbázi út mentén, egy domb tetején áll, úgy, hogy a mellette elrobogó vasútról is szembeszökik.

A szobor rácszatának négy sarkán óriási nemzeti zászlók lengenek. A szobortól észak-keletre, a szeghegyi határban pedig egy fekete lobogó jelenti, hogy azon a helyen fekszenek a hegyesi csatában elesett honvédek.

Maga az obeliszik úgy méreteinek arányossága, mint izléses kivitele által egyaránt figyelemreméltó. A kerítést hat-hat méter méretű szép vasrács képezi. A szobor falazott alapon nyugszik, melyről a szoborhoz mauthauseni vörös gránitból készült két lépcsős talpazat vezet. Az acélozott vasba öntött obeliszik-derék, három méternyi magasságu s négy mezőre van felosztva, melynek közepe kőbe foglalt szép babér koszorúkkal van díszítve. Az obeliszik gyönyörű arányokban fogy s teteje gömbdíszebe végződik.

A szobor felirata az északi oldalon:

Siremlék vagyok én, száz vértanu nyugszik altattam

Kik honukért — honodért — estek el itt, e mezőn.

Szent végrendeletük hálásan vése szívédbe;

Add unokáidnak még ezer évig odább:

„Honfi, szeresd a hazát! Elj, halj érte! Csak akkor

Lesz bármely sorsban nagy, szabad és a tied!“

A keleti felén: „E hely környékén győzte

le 1849. július 14-én Guyon Richard honvéd-

tábornok 7000 honvéddel, 42 ágyúval, Jellachich-

nak 12000 emberből, 79 ágyúból álló hadát.“

A déli oldalon: „Guyon a fölnyomultában

reá támadó Jellachich bánt Hegyes, Szeghegy,

Feketehegy határán vitéz honvédeivel megvervén,

Verbászon át Kátyra futamította s vármegyénkől kiszorította.“

A nyugoti oldalon: „Bács-Bodrogh vármegye-
gének a névtelen szabadsághősök iránt kegye-

Melléklet a „Bácska“ 57-ik számához.

letes közönsége adakozásából emeltetett. 1887. július 7-én.

Tíz óraker a szobor körül ezer és ezer főnyi közönség hullámzott, úgy, hogy a szoborhoz közel jutni alig lehetett. A szobor körül egy nagy négy-szögű tér volt bekerítve, melyen belül a Hegyes, Szeghegy és Feketehegy községekből ez alkalomra alakult dalárda és a meghívott vendégek foglaltak helyet, a korláton túl pedig a tengernyi nép állott.

Az ünnepélyt pont tizenegy óraker Czirák kis-hegyesi jegyző, megyei honvédegyesületi alelnök, nyitotta meg. Beszédében fejtegeti az 1848. márc. 15-iki pontokat. Majd rátér a bécsi kamarilla fondorlataira, melyekkel a nemzetet az önvédelmi harcra mintegy felingerelte. Előadja a hegyesi csata lefolyását s annak horderejét. „Hisz ti mindnyájan — ugymond — láttátok ezt s átértétek kedves bajtársaim; de a régi honvédek száma napról-napra apad, maholnap alig lesz egy élő példája is itt köztünk a régi dicsőségnek. Ki fogja akkor inteni az ifjú nemzedéket a mult dicsőségére, a nemzet szabadságára? Állni fog ez a szobor, mely mindvégig, míg egy magyar is lesz e földön, tanujele lesz az igazi honszerelmeknek. Ide fognak vándorolni az unokák, hogy a bánat napjaiban reményt, a küzdelem viszontagságai között erőt merítsenek. Az önfeláldozó honszerelm e szent szimbólumáról hulljon le a lepel!” (Lehull. Lelkes éljenzés.)

Erre a dalárda elénekli a Himnuszt.

Majd Ballassy Endre c. kanonok és kis-hegyesi plébános. „Ha körültekintek — ugymond — itt e nagyszámú díszes közönségen, lelmem örül, hogy mindenütt örömet, mindenütt lelkesedést látok, de elkomorul, ha meggondolom, hogy e hely, ahol állunk, szent véreink sirtortje. E szobor kettőt jelképez: multat és jövőt. A multat illetőleg hirdeti győzelmiünket, a jövőre nézve pedig lelkesít és buzdít. A magyarnak nagyon sokszor volt alkalma a multból meríteni reményt. Amyi csapás sújtotta már e hont, hogy ha fiainak nem lett volna min lelkesedni régen elveszett volna. Az isteni gondviselés különös kegyének kell tekinteni azt, hogy váltságos időben és súlyos viszonyok között mindig támasztott oly egyéneket, kik életüket és vértüket a hazáért készek voltak feláldozni. Ha az isteni gondviselés különös kegye nem uralkodnék fölöttünk, akkor a magyar nemzet az 1848-iki önvédelmi harc alatt okvetlenül összereszkadt volna. Ma a férfi nem a harcban találja kötelemét, hanem a békében. A békés foglalkozások épp oly jótékonyan hatnak a haza boldogságára, mint akár a vérrel szerzett győzelem. Az a nemzet, mely szegény, hamar szolgaságba süllyed. Mert csak független ember lehet szabad. Azért művelődjünk, fejlesszük a népben a munkakedvet, a takarékoskodást s akkor fölvirágozik a hont. De emellett iparkodjunk egyesült erővel elintézni. Mert ha viszály vagy egyenetlenkedés uralkodik köztünk, bizony-bizony az jobban megsejnyeszt, mint az elemi csapások. Inádkozunk az egek Urához, hogy ne sújtsa átokkal a magyart, mert az soha össze nem tart. Intsenek egyetértésre az itt porladó hősi porai, akiknek végimájuk is csak az volt: áldás a honra. Legyenek áldottak e hantok és a béke lebegjen poraik fölött. Mindenható Atyánk, királyok királya! áldd meg Királyunkat, áldd meg kormányunkat; adj hadfiaink karjaiba erőt, szívükbe hazaszeretetet!

A lelkes és eszmegazdag beszéd nagy hatást keltett.

Majd Bakay Károly feketehegyi tanító felolvassa Zomboresevit Györgynek a hegyesi csatáról szóló pályanyertes művét. Felolvasás közben annál a pontnál, ahol Kafka Gyula megsebesüléséről van szó, felolvasó felmutatja azt a golyót, mellyel Kafgát a hegyesi ütközetben megsebesítették s melyet ő kivetített s mindaddig megőrzött. A közönség Kafgát ovációkkal fogadja. Az éljenzéssel fogadott felolvasás után, a közönség kihívja a szerzőt. A felolvasott művet lapunk más helyén egész terjedelmében közöljük.

Most Lovász Márton dr. elszavolta Dömötör Pálnak ez alkalomra írt hangulatteljes és irodalmi becses bíró ódáját, melynek hatásos és szép részleteit a szavallónak ismert művészi átértézt és szívhez szóló előadása teljesen kidomborította. A szavallat oly hatást keltett, hogy a közönség könnyezett.

Ezután Czirák átadja a szobor kulesait Schmausz alispánnak.

Schmausz Endre látható meghatottsággal átveszi a kulesokat. Elérkezett végre — ugymond — az a nap, midőn mindnyájunknak le kellett róni egy nagy adósságot, a kegyelet adóját. Szent kötelesség volt ez azokkal a névtelennel szemben, akik miértünk, a mi szabadságunkért szálltak síkra. Ők meghaltak, és halálukkal amit kivívtak, azt mi élvezük. Sirassuk meg őket, kik értünk áldozták föl magukat, hogy nekünk és a késő nemzedéknek ragyogó példát mutas-

sanak a hazafiságban. Itt ömlött ezen a téren az ő véruk. Ma e hely, melyet vérukkal megtermékenyítettek, arany kalászt és virágot terem; virágot, hogy leszakaszthassuk s koszorúba fűzve sirjukra tehessük. Ez a szobor is az ő emléküket örökíti meg. Mert az az eszme, melyért ők meghaltak, apáról fiura fog átszállani s hirdetni fogja az ő dicsőségüket. A vármegyei törvényhatóság gyöngéden gondját fogja viselni e csata-emléknek.

A sürti éljenzéssel meg-megszakított lelkes beszédet az alispán ur — tekintettel a jelen volt nagyszámú német ajkúakra — német nyelven is elmondja.

Befejezésül a dalárda elénekelt a Szózatot s a lelkesült közönség éljenzések között szétoszlott, hogy a közeli szántóföldeken fölállított sátrakban megebédeljen. Minden sátorban vig élet volt; huzta a cigány, szólt az ének. A fősátorban rendezett díszében közel 200-an vettek részt. Itt az első felköszöntőt — melyet álva hallgattak végig — alispán ur mondotta felséges Urunkra, a Királyra és annak fenséges családjára. Felköszöntőt mondtak még: Kozma László zombori ügyvéd Kossuth Lajosra, Szilády János feketehegyi ref. lelkész Tisza Lászlóra, mint az orsz. honvédegyesület elnökére, Bakay Károly a vármegye részéről jelenlévő vendégekre, nevezetesen Schmausz Endre alispán urra, Jausz János mindazokra, akik a mai nap sikerében közreműködtek. Buday Gergely, zombori r. k. káplán, Sándor Béla főispán ur ömeltóságára, Jurányi ref. lelkész az egyetértésre, Ballassy c. kanonok a vendégekre, Schmausz Endre alispán a szobor-ügyi bizottságra, Bakay Pulszky Ágostra, Buday Gergely Mihályi János árvászeki elnökre, Joeckel szeghegyi tanító dr. Lovász Mártonra, Matoss János szent-tamási r. k. plébános az alispánra stb.

Az ebéd alatt számos helyről üdvözlő távirat érkezett.

Később kisebb komániakra oszolva a társaság, minden asztalnál hangzottak a toasztok mindaddig, míg a lelkes fiatalság táncra nem perült.

Z—ts Gy—gy.

Hírek.

Intelláció. Az újonnan kinevezett parabutyi plébános, Gritzmann János, f. hó 17-én tartotta ünnepélyes beiktatását. Kleiner Adolf bukini esperes-plébános végezte a beiktatást.

Urvacsora kiosztása. Evangélikus hiveinknek tudomásul hoztuk, hogy e hó 24-én délelőtt 10 óraker az e célra kibérelt helyiségben az Urvacsorának kiosztásával egybekötött istentisztelet fog megtartani. Korossy Emil, ev. lelkész. Gall Emil, egyh. felügyelő.

Szüniidei népfelkeltő tiszti tanfolyam nyílik meg f. hó 24-én Szabadkán és Újvidéken.

Az ó-becsei önszervező szövetkezet f. évi július hó 24-én tartja VI-ik rendes évi közgyűlést. Napirend: Közgyűlési elnök és jegyző választása. Igazgatósági jelentés a lefolyt év üzletredményéről. A felülvizsgáló és leltározó bizottság jelentése. A mérleg előterjesztése és megállapítása. Igazgató és aligazgató választása. 11 igazgatósági tag választása. Felügyelő bizottság választása. Két részvényes kijelölése a jegyzőkönyv hitelesítésére. Indítványok. Megjegyzetiek, hogy a közgyűlésen előterjesztendő indítványok a közgyűlés előtt 5 nappal az intézet igazgatójánál bejelentendők.

A budapesti állami közép-ipartanodában a beiratások szeptember hó első napjától 10-ig tartanak. Az intézetben jelenleg hat különböző szakcsoport, u. m. az építészeti, gépészeti, két vegyészeti, fém-vasipari és fa-ipari szakcsoport van életbe léptetve. Rendes tanulók felvételnek a) azok, kik az iparos tanulók számára szervezett iskola három évi tanfolyamát bevégezték s legalább is jó osztályzati bizonyítványuk van; b) azok, akik a polgári iskola, gymnasium, vagy realskola négy alsó osztályából jó osztályzatu bizonyítványt nyertek; c) iparossegédek és mindazok, akik az a) vagy a b) pontban kivánt készütségeket felvételi vizsgálat után bizonyították. Általában megkövetelik, hogy a belépni kívánó növendék az általa választott szakcsoportbeli iparágban már előre gyakorlatot szerzett s legalább is kéthavi nyári szünidő alatt a gyakorlatban foglalkozott legyen. Ezen gyakorlat a munkaadó hiteles bizonyítványával igazolandó s érdekében áll a tanulónak, hogy ezen bizonyítványt az első fokú iparhatóság, vagy közigazgatási hatóság által látalmaztassa. Rendkívüli tanulók gyanánt a vegyészeti, fém-vasipari és a faipari szakosztályokba felvételnél oly fiatalabb egyének is, akik a közép-iskolák négy osztályát nem végezték ugyan el, de már legalább két év óta foglalkoznak a gyakorlatban. Ezen rendkívüli tanulók csak két évig maradnak az intézetben s ezen idő alatt főképen a szaktárgyakat hallgatják, a műhelyekben és a laboratóriumban dolgoznak. A beiratási díj 2 frt, a tandíj félévkenként 5 frt; kitünő előmenetelű tanulók egész, vagy fél tandíjmentességet nyerhetnek. Bővebb felvilágosításért az igazgatósághoz (VIII. Sándor-tér, 4. szám) lehet fordulni.

Tanító-választás. Új-Szivaacról írják: F. hó 17-én, ment végbe közönségünkben a tanító-választás szokatlan nagy érdeklődés mellett. Erős tusa után megválasztott tanítóvá szótöbbséggel Kiss Béla.

Közgyűlés. A zombori első temetkezési egylet 1887. évi július hó 24-én, délelőtt 10 óraker, a város-háza tanácstermében rendkívüli közgyűlést tart, melynek tárgysorozata: a módosított alapszabályok tárgyalása leendő.

Jótekonyság. A esantavéri ifjuság e hó 10-én tartott tánevigalmának jövedelméből a tűzkárosultak részére o. é. 10 frtot küldött a „Budapesti Hírlap“ kiadó-jának, szétosztás végett.

Tíz millió örökség. Szabadkán még a régi jó időkben nagyon is ismeretes alak Thierry András a kiből ugyan senki sem nézte volna ki, hogy ki tudná fizetni államkölesontunk jó részét, még pedig olyan pénzzel, ami egész váratlanul esőpönt az ölébe. A jó öreg András — ki most Nagy-Becskereken koresmáros — az elmúlt héten itt járt Szabadkán mostoha öcsese Thierry Hugó és unokaöcsese Wenzel Lajosnál, hogy innen tovább utazzanak Párisba a milliomos örökség átvételére. A Thierry család elődeinek egyik ága Franciaországból Magyarországra vándorolt, míg a másik ág otthon maradt és dús gazdaggá lön. Az öröktagyó Thierry Jean élelmiszerekkel kereskedett s legnagyobb részt Velencében tartózkodott, hol 1676-ban meghalt. Halála előtt a velencei bankba 800,000 db koronás tallért helyezett el, 3% kamatozás mellett; mely tőke 9.920,000 franknak felel meg. Ezen roppant összeget az elhunyt végrendeletileg Németországba és később Magyarországra kivándorolt, testvéreire hagyta. Ezen összeg azonban I. Bonaparte Napoleon által katonai célokra felvetetett és elköl-tetett. Az örökösök 28 db eredeti okmány birtokában vannak, melyekből a legközelebbi leendő vérrokonság minden kételyt kizárólag igazoltatik; többek közt öröktagyó első unokájának az eredeti keresztlevele is 1720-ból meg van. A francia állam ez előtt két hóval hírlapilag felhívta az örökösöket, hogy igazoló okmányokkal jelentkezzenek Párisban az örökség átvételére. Az itteni Thierry család így tudta meg, hogy az ismert örökséget a francia kormány hajlandó kiadni. Ez érdekes örökségi ügyben a tárgyalások jövő hó elején vendik kezdetüket.

Hymen. Zentáról írják: Dr. Flesch Miksa f. hó 12-én jegyezte el Bergel Etelkát, Bergel Antal helybeli nagykereskedő bájós és művelt leányát.

Bajmokról írják: Folyó hó 16-án közönségünkben gondatlanságból tűz támadt. Ugyanis Vukovics Bláskó Tuné, plébánosunk sógoránál, céplés végett az udvarba hordott gabona — minden valószínűség szerint az itt megrögzött rossz szokásból kifolyólag — a munkások pipájából tüzet fogott, mi a község egy részére végzettsé válhatott volna, ha a legközelebb Geitner és Rausch budapesti cégtől vásárolt kített szerkezetű tűzfeeszkendő, bámulatra méltó szolgálatát nem teljesítette volna.

Házasság a közös hadseregben. A hadsereg rendelet-lapjában vasárnap közzé tették a hadseregben előforduló házasságokra vonatkozó intézkedéseket. A legfontosabb pontokat a következőkben foglaljuk össze: A házasságok száma a katonatisztek körében, az alezredestől lefelé, a következő korlátozásoknak van alávetve: a) a vezérkarnál a fele; b) a gyalogságnál és vadászcsapatnál (e kettő egy csoportnak vétetik); c) a lovasságnál; d) a tüzérségnél; e) a mérnökknál, hidászknál, a vasuti és távíró ezrednél (melyek összevéve szintén egy csoportot képeznek); f) a betegápoló csapatnál és g) a szekerészeknél a negyedrésze; h) a rubakézelő osztálynál; i) a méntelepek katonai osztályainál a fele a tisztikarnak házassodhatik meg. A király és a királyi család tagjainak szármáysegédei, valamint a testőrségekben szolgáló katonatisztek tekintetében ő felségének legmagasabb akarata dönt. A hadbírók és katona orvosok a 7. rangosztálytól (ezt beszámítva) lefelé, aztán a csapatszámvevők kétharmada házassodhatik. Ugyanezen korlátozásnak vannak a katonai tisztviselők a 7. rangosztálytól lefelé, alávetve. Az engedélyezhető házasságok meghatározásánál a rendszeresített békekállomány vétetik alapul. Az évi mellékjövedelem, melyet a házassalándónak kimutatni és biztosítani kell, következőképen állapított meg: A vezérkari tisztelnél; a kapitánynak 1200 frtot, az őrnagynak, alezredesnek és ezredesnek 1000 frtot, a többi tiszteknek: hadnagyak, főhadnagyak, kapitányok 1000 frtot, a törzstiszteknek 800 frtot, a hadnagyok, főhadnagyok, kapitányok számvevőknek 600 frt, katonai hivatalnokoknak, ha évi fizetésük nem éri el az 1200 frtot, egy e fizetést kiegészítő összeget. Harminc éven aluli tisztelnél a kimutatandó mellékjövedelem 50 százalékra emelkedik. E fokozás alól csakis katonai tisztviselők vétetnek ki. A 60-dik életévet meghaladott katonatisztek házassága csak azon esetben engedélyezhető, ha a menyasszony lemond az özevyi nyugdíjról.

Bíróválasztás. Ó-Szivacon községi bíróné Volweider Frigyes választott meg.

Árlejtés. A zombori önkéntes tűzoltó-egylet lovai és felszerelvényei elhelyezésére szükséges istálló és felszer épület építése iránt Zomborban, a tűzoltó őrtanyán (város-háza) 1887. évi július hó 24-én délelőtt 10 óraker 4313 frt 22 kr. kikialtási ár mellett zárt írásbeli ajánlatok tárgyalásával egybekötött nyilvános szóbeli árlejtés fog tartatni. Erre vállalkozók azzal hívatnak meg, hogy az árlejtésben csak a kikialtási ár 5%-ának megfelelő bánatpénz előzetes letétele mellett vehetnek részt, egy a zárt írásbeli s szabályszerűen bélyegelt ajánlatok is a megfelelő 5% baupténnel ellátva a szóbeli verseny megkezdése előtt az árlejtő bizottsághoz nyújtandók be. A tervek, költségvetés és feltételek a tűzoltó őrtanyán naponta betekinthetők. Zomborban, 1887. július hó 17-én. A „zombori önkéntes tűzoltó egylet“ parancsnoksága.

Az új védhímlőoltási törvény végrehajtása tárgyában a belügyminiszter részletes szabályzatot dolgoztatott ki s azt oly utasítással küldötte meg valamennyi törvényhatóságnak, hogy a legszélesebb körben közhírré tegyék s az abban megjelölt intézkedések pontos és szigorú végrehajtásáról, valamint az ellenőrzésről gondoskodjanak. A szabályzat a nyilvánosan végzendő s általában kötelező védhímlőoltási körüli eljárást 47 pontban írja körül s közli az oltási és újraoltási bizonyítványok mintáit. A miniszter különösen felhívja a hatóságok figyelmét, hogy a területükön levő árva-házakban, aggápódlakban, szegényházakban, valamint azon községi és törvényhatósági intézetekben, ahol hosszabb ideig tömegesen tartózkodnak, oly egyéneknek, akik a védhímlővel nincsenek beoltva, vagy a legutóbbi 5 év alatt valóságos hímlőt ki nem állottak, a védhímlővel való beoltatása iránt már most intézkedjenek.

Palics fürdőből. Kimutatás f. évi július hó 3—15-ig terjedő hetéről. A lefolyt heten Palicson 2860 árutazó vendég fordult meg, a jelenleg ott tartózkodó vendégek száma 370. Kiadtak összesen 2991 fürdőjegyet, dégek száma 370. Kiadtak összesen 2991 fürdőjegyet, ebből 2371 hideg fürdőre szólt. Július 10. és 11-nek ki-vételével, amikor felhős, boros, délutánok kevés eső

espadék hullott, az egész héten a leggyönyörűbb időjárásunk volt. Legmelegebb jul. 10-én, amidőn délután 28-8 fokot mutatott a hőmérő. (C.) A tóvíz majdnem állandóan 22 fokon (R.) felüli hőmérsékű volt. A barometer legmagasabb állást (759.0 m/m) 8-án reggel jelzett, legalacsonyabbat 10. d. u. 753.0 m/m (eső). Ozon 5-7 közt ingadozott.

Reménytelen szerelem. Szabadkán Szietyi Ödön hőmező-vásárhelyi díjnak a múlt pénteken revolverrel előbb kedvesére, azután önmagára lőtt. Az első golyó a nőt csak gyengén sértette meg, míg a második véget vetett, a 19 éves, szerelmes diurnista életének. Végzetes tette okául hátrahagyott levelében reménytelen szerelmét mondja.

Az asszony miatt. A mohácsi hajó-állomásnál e hó 13-án este 9 óra tájban egy a szegényebb osztályhoz tartozó férfit találtak a földön fetregve. Bevitték a Rókus kórházba, itt kiderült, hogy az illető Cselba János palicsi születésű napszámos, aki egy idő óta arra a szomorú tapasztalatra jutott, hogy a felesége rútul megcsalja őt. A szerencsétlen férj e miatt elkeseredve, az este két csomag gyufát vízben feloldott s a mérges folyadékot a Dunaparton megitta. A kórházban ellenszereket adtak be neki s már túl van a veszélyen.

A zombor-vidéki rabsegélyező-egylet megalakított alapszabályai.

1. §. Az egylet címe: „A zombor-vidéki rabsegélyező-egylet”; székhelye: Zombor.

2. §. Célja: a letartóztatásból elbocsátott vagyontalan vizsgálati fogolyok és elítélteknek a polgári életbe való visszatérést megkönnyíteni és őket a jónak ösvényére vezetni, letartóztatásuk ideje alatt ártatlan szegény családjaikat támogatni.

3. §. Működési köre a zombori kir. törvényszék területére, vagyis az azon létező fogházakban letartóztatottakra, azokból szabadon bocsátott egyénekre és családjukra terjed ki, mindaddig, a míg az egylet területén tartózkodnak; valamint azokra és azok családjára, kik máshol bocsátottak ugyan szabadon, de ezen segélyegylet területén szándékoznak megtelepedni; feltéve, hogy mindezek az egylet segélyét önként kérik, arra rászorulnak és az egylet közvetlen tapasztalata vagy valamely társegylet, esetleg az illető letartóztatási helyiség közvetlen felügyeletével megbízott hatóság ajánlata szerint állandó jó viselkedéssel reményt nyújtanak, illetve a letartóztatottak családja segély nélkül a nyomornak és elzúllásnak van kitéve.

4. §. Az egylet céljának elérésére oly módokat választ, a melyektől a felmerült esetben a sikert legbiztosabban várhatja; nevezetesen:

a) a letartóztatottakat vallás, erkölcsi, elemi, ipari és gazdasági oktatásban részesíti; vagy az állam közegei által eszközölt oktatást előmozdítja; és a könyvtárt alkalmas művekkel szaporítja;

b) a letartóztatottakat társadalmi és vagyoni viszonyaik megismerése, a segélyezés legmegfelelőbb módjának kitűzése és különösen az elítélteket még a szabadulásra való előkészítés végett is meglátogatja;

c) a netán meglazult családi kötelék helyreállítását közvetíti;

d) a szabadulóknak munkát szerez;

e) azokat munkaeszközökkel ellátja;

f) részükre munkaadókat szerzése végett valamely üzletben bizonyos összeg erejéig jótállás által — legfőkébb két évi tartamra — hitelt biztosít, vagy nekik hasonló célból kamat nélküli kölcsönt ad;

g) addig is míg munkát kaphatnak, hajlékkal és élelemmel látja el; és betegségük esetében gyógyításukról gondoskodik;

h) ruhával ellátja, vagy elzalogosított ruháit kiváltja;

i) nekik azon helyig, ahol letelepedni szándékoznak, utijegyet és költséget ad;

k) különösen figyelemre méltó kivételes esetekben egyszer mindenkorra, vagy több részletben pénzbeli adományt nyújt;

l) az egylet területén élőkkel a személyes összeköttetést pártfogóul választott egyleti tagok által folytatja, viseletüket figyelemmel kíséri, szükség esetén őket alkalmas módon támogatja;

m) a más egylet területén letelepedni szándékozókat, az utazás költségeinek (i) fedezésén kívül, az egylet figyelmébe ajánlja;

n) a jó magaviseletű letartóztatott szegény ártatlan családjának segélyt és támogatást nyújt, az elzúllástól az emberbaráti jótékony felkötése s munkaszerezés által óvja.

Ezen segélyezési módok közül bizonyos esetben, az illetőnek viszonyaihoz és az egylet erejéhez képest, egy vagy több alkalmazható.

Ha az egylet, a segélyezendő egyének részére, más egylettel való közvetlen érintkezés útján megfelelő munkát szerezni nem remél, vagy nem képes: avégből más segélyegylet felé fordul.

5. §. A segélyezés és felügyelet rendszerint 6 hó és legfeljebb egy évig tart; a letartóztatottak családtagjaira pedig a letartóztatás idejére vonatkozik; de ha a segélyezés folyamán a 3-ik §-ban említett feltételeknek csak egyike is megszűnik: a további támogatás abban hagyatik.

6. §. Az egylet jövedelmét képezi:

a) a rendes tagok évi járuléka;

b) az egylet céljaira tett alapítványok kamata vagy jövedelme;

c) az önkéntes adományok;

d) az egylet javára rendezett színi-előadások, hangversenyek és estélyek jövedelme;

e) az állam által nyújtandó segély.

Ezen jövedelmek az egylet alapszabályszerű kiadásainak fedezésére fordíthatók, az alapítványi törzsvagyonnak azonban sérelmetlennek kell maradnia.

7. §. Az egylet tagjai:

a) az egylet védnöke;

b) tiszteletbeli tagjai;

c) alapító tagjai és

d) rendes tagjai.

Az egylet védnökeit és tiszteletbeli tagjait a közgyűlés azok sárából választja, kik az egylet, vagy általában a börtönty körül különös érdemeket szereztek.

Rendes tag lehet mindaz, aki évenként egy forint tagsági díjat fizet, alapító pedig, ki egyszer mindenkorra 10 frt alapítványi összeget sajátlagos cél kikötése

nélkül az egylet pénztárába lefizet; a rendes és alapító tagok azonban egyenlő jogokkal bírnak.

8. §. Az évenkénti fizetés mellett belépő rendes tagok bizonytalan számú naptári évre vállalkozni kötelezettséget és az azon naptári év végén szűnik meg, melyben kilépésüket az egylet elnökének bejelentik.

9. §. Az egyletet, a közgyűlés s igazgató választmány kormányozza. A végrehajtó hatalmat az elnök gyakorolja.

10. §. Évenként egy közgyűlés tartatik és pedig mindenkor az év első negyedében.

Rendkívüli közgyűlés különös okoknál fogva annyiszor tartandó, ahányszor azt az elnök, vagy igazgató választmány szükségesnek tartja.

11. §. A közgyűlésre a tagok levelező lapok útján hivatnak meg, a közgyűlésen a megjelentek határoznak.

12. §. A közgyűlés tárgyai:

a) a védnök, tiszteletbeli tagok, elnök, alelnök, titkár, pénztárnok, szertárnok és igazgató választmányi tagok választása;

b) háromtagú számvizsgáló bizottság választása;

c) az igazgató választmány működéséről szóló igazgató választmány és számvizsgáló bizottsági jelentések fölötti határozat hozatala;

d) az alapszabályok módosítása;

e) az egylet hatáskörébe eső indítványok tárgyalása, azok feletti határozás;

f) az egylet feloszlásának elhatározása.

Az egyleti tagok által a közgyűlés elé terjesztetni kívánt indítványok legalább három nappal a közgyűlés előtt az elnöknek átadandók.

Később, vagy éppen a közgyűlés folyama alatt beadott, vagy tett indítványok, hacsak a közgyűlés azonnali tárgyalásukat ki nem mondja, a legközelebbi közgyűlésre tűzettek ki.

13. §. Minden kérdésben a jelenlevők általános szótöbbsége határoz.

A választások három tag kiváratára titkos szavazás útján történnek.

A közgyűlés jegyzőkönyvét az elnök és két a közgyűlésen jelenvolt egyleti tag hitelesíti.

14. §. Az igazgató választmányt képviselik:

Az egylet védnöke, tiszteletbeli tagjai, elnöke, alelnöke, a kir. ügyész, a zombori kir. törvényszék területén levő kir. járásbíróknál alkalmazott kir. járásbírók és harminc választmányi tag, a titkár, a pénztárnok és szertárnok.

Ha a kir. ügyész és kir. járásbírók választás útján lesznek az igazgató választmány tagjai, akkor a rendes választmányi tagok száma a megválasztottak arányában szaporítható.

Az elnök, alelnök, titkár, pénztárnok, szertárnok és az igazgató választmány rendes tagjai három évre választatnak, s ezen idő leteltével újból megválaszthatók.

15. §. Azon egyleti tagok, kik valamely szabadulat pártfogásuk alá vettek, a pártfogás tartama alatt az igazgató választmány ügyeire meghivatnak, avégből, hogy pártfogójuk magaviseletéről jelentést tegyenek; a vidéken működő pártfogók ebbeli jelentésüket írásban terjeszthetik elő.

16. §. Az igazgató választmány hatáskörébe tartoznak mindazon intézkedések, amelyek az alapszabályok értelmében az egylet céljainak elérésére szükségesek és a közgyűlésnek fenntartva nincsenek.

Igy az igazgató választmány határoz afölött is, hogy ki részesítendő segélyben; valamint ez határoz a segélyezés neme, mérvé, tartama és a pártfogó személyének megválasztása iránt; továbbá az ő hatáskörébe tartozik a vagyonkezelés iránti rendelkezés, valamint az ügyrend megállapítása is.

17. §. Az igazgató választmány a hatáskörébe tartozó ügyek elintézése végett rendszerint minden hónapban egy ülést tart.

Az ülések megtartására az elnökön vagy helyettesen kívül legalább négy tag jelenléte szükséges.

A határozatok szótöbbséggel hozatnak. Egyenlő szavazatok esetében azon vélemény fogadtatik el, amely mellett az elnök nyilatkozott.

18. §. Az elnök képviseli az egyletet, hatóságok és az egyleten kívül álló személyek irányában; ő hívja össze a közgyűlést, a havi, esetleg rendkívüli igazgató választmányi üléseket s azokban rendszerint ő elnököl.

Az igazgató választmány határozatait ő hajtja végre; annak engedélye alapján ő utalványoz minden kiadást.

Sürgős esetekben az igazgató választmány utólagos jóváhagyásának reményében, egyes szabadulók segélyezése vagy más halaszthatatlan ügyek elintézése iránt önmaga rendelkezik; az ebbeli kiadások azonban egy-egy hóban 25 frtot meg nem haladhatnak.

19. §. Az elnök ellenőrzi a pénztárt, ugyanő az ügyviteli könyveket, iratokat és pénztárakat bármikor megvizsgálhatja és a kézi pénztárt évenként legalább kétszer megvizsgálni köteles.

Jogában áll az egylet bármelyik tisztviselőjét és szolgálóját akadályoztatásuk esetében ideiglenesen helyettesíteni, ugyancsak hivatalától, illetőleg állásától felfüggeszteni, ez utóbbi intézkedésének okát azonban egy hó lefolyta alatt végleges határozathozatal végett az igazgató választmánynak bejelenteni köteles.

20. §. Az elnököt akadályoztatása esetén az alelnök, ennek akadályoztatása esetében pedig az igazgató választmány által megbízandó választmányi tag helyettesíti.

21. §. Az elnök teendőinek egy részét, az igazgató választmány megegyezésével, állandóan az alelnökre ruháztatja.

Ezenfelül hivatásának teljesítésénél az igazgató választmány és az egylet minden tagjának támogatását kikérheti.

22. §. Az egyleti titkár, pénztárnok és szertárnok az elnöknek vannak alárendelve s ennek utasításait teljesíteni kötelesek.

Szükség esetén az igazgató választmány szolgát is alkalmaz és az egylet jövedelmeiből leendő díjazását meghatározza.

23. §. A felügyeleti jogot a m. kir. kormány a kir. főügyész útján gyakorolja; minélfogva az egylet működéséről szóló évi jelentések is két példányban, minden év március hó végéig ahhoz terjesztendők fel.

Felfüggeszthető az egylet működése a kir. kormány megbízottja által, mihelyt alapos gyanu merül fel aziránt, hogy az egylet ezen alapszabályokban meghatározott célját és eljárását, illetőleg hatáskörét meg nem tartja és működésének folytatása az állam vagy az egylet vagyoni vagy erkölcsi érdekeit veszélyezteti.

Feloszlatható pedig az egylet a kir. kormány által,

ha a felfüggesztés után foganatosítandó beható vizsgálat a gyanut igazolná és a kormány az egyletben a kitűzött cél elérésére elég biztosítékot a jövőre nézve sem találja.

24. §. Az egyletnek önkéntes feloszlása iránt a közgyűlés csak akkor határozhat, ha ezen feloszlási indítvány az igazgató választmány részéről indokoltan előterjesztetik. Érvényes határozathozatalra az egyleti tagok legalább felének megjelenése szükséges.

25. §. A feloszlást elrendelő közgyűlési határozat az illető kir. főügyésznek bejelentendő.

26. §. Feloszlás esetére az egyleti vagyon a btk. 27. és 61. §-ainak megfelelően létesített országos rabsegély alap javára esik.

Kelt Zomborban, 1887. évi június hó 26-án.

Nyári este.

A fáradt nap végsugára
Az égboltról rég leszalla;
Hiszen az ő lenyugvását
A virágok alig várták,
Hogy harmatban fűrösszék meg
A szirmokat, levelkéket.
Rezg is már a harmat szépen
Minden szirmon és levélen.
Künn bolyongok, künn a réten,
A nap nyugtát sírva nézem:
Mert utolszor látom talán
Leszállni a hegy oldalán...
Körülottem illatterhes
Hűs szellőcske játszva repdes;
Oh! de ez a balszam-illat
Engem már meg nem gyógyíthat...
Föltekintek a mennyégre;
A csillagok százezerre;
Fényesebb most miként máskor
Fönn az arany csillagtábor.
Csak én magam vagyok ébren
Egyedül e néma éjben;
Barangol a gondolatom,
Merre? magam sem mondhatom.
Minden csöndes, minden alszik,
Sehol még egy hang se hallszik;
Hejh! csak az én beteg lelkem
Nem alhatik kebelemben!...

Szabadka Gyula.

Naptár. Julius.

Havi és heti nap	Katolikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
19 Kedd	Paul. Vince	Makrina	7 Tamás v.
20 Szer.	Illés pr.	Illés	8 Prokop
21 Cst.	Dániel	Pauline	9 Pankrác
22 Pént.	Mária Magd.	Magdolna	10 45 vértanu

Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.
Lapfajtájados és kiadó: BITTERMANN NÁNDOR.

NYILTTÉR. *)

Doroszló, 1887. július 16.

Tek. szerkesztő ur!

Becses lapjának 56. számában Doroszlóról oly közlemény jelent meg, melyet megcáfolni igazságérzetem parancsolja. A doroszlói kántorválasztás oly rendben ment végbe, hogy mintául szolgálhatna minden egyéb választásnak, mégis az mondatik a közleményben, hogy a választás sok kifogás alá esett; ez teljesen hamis állítás, mert senki sem kifogásolta, legalább nekem, mint plébánosnak és iskolazéki elnöknek, nincs tudomásom róla, hogy a választás ellen a Berecz-párti kisebbség felebbezett volna, hisz én is Berecz-párti voltam és Berecz urnak érdemeit nálamnál senki sem méltányolja jobban, mit én egyházi hatóságomhoz évenként felterjesztett információmmal igazolhatok; hanem azt még sem kívánom neki, hogy presszió útján nyerje el a doroszlói kántorságot; pedig hogy az akart itt elkövetni részét, arról most hallgatók, de ha szükség lesz rá, nyilvánosságra hozom. Ami pedig Hosszú Sándorról mondatik a közleményben, azt megcáfolják bizonyítványai, mert azok mind jelesek, mint kántor pedig kitűnő. Nem volt neki szüksége mint politikai martyrnak (risum teneatis) még korteskedésre sem, de ezt nem is tehetné és nem is engedtem neki, mert vendégem volt itt tartózkodása alatt. Hogy első fellépésével az egész nép tetszését megnyerte, az kétségtelen. 41 szavazattal választott meg Berecz Lajos 13 szavazata ellenében. Itt a számok elég világosan beszélnek. Hogy a magas kinstár képviselője felebbezett-e a választás ellen, arról nincs tudomásom, csak annyit tudok, hogy leszavazása után az elnököl esperesnek, azt mondotta, hogy a választási jegyzőkönyvet felsőbb jóváhagyás reményében aláírja. Így történt a doroszlói kántorválasztás és nem úgy, mint közöltetett. Hosszúnak beerőszkolásáról szó sincs, az egész nép a legnagyobb lelkesedéssel fogadta megválasztását.

Horváth Imre,
plébános

*) E rovat alatt közöltékért nem vállal felelősséget a szerk.

HIRDETÉSEK.

2818. sz.
kig. 1887.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh megye palánkai járásához tartozó Bulkesz községben halálozás folytán a község orvosi állomás üresedésbe jövén, annak választás útján leendő betöltésére ezennel pályázat nyitattik s a választás határidejéül **f. évi július hó 25-ik napjának d. e. 9 órája** Bulkesz községházánál kitűztetik.

Ezen állomás 400 frt készpénz fizetés, 20 kr látogatási, 30 kr rendelvényi és 20 kr halottkémleési díj javadalmazással van egybekötve.

A pályázni kívánók felhivatnak, hogy a törvény értelmében felszerelt s a magyar és német nyelv tudását is, igazoló kérvényeiket, ez évi július 18-ig alulírottához nyújtsák be, minthogy később benyújtott folyamodványok figyelembe vételni nem fognak.

Német-Palánkán, 1887. június hó 4-én.

Csupor Gyula,
főszolgabíró.

10—8

Hirdetés.

A gombosi kincstári rév-venedéglőhöz — melynek közelében vasuti- és hajóállomás van — **folyó évi október hó 1-től** egy minden tekintetben kitűnő koresmáros keresztetik. A feltételek a gombosbogyevai regále bérilónél tudhatók meg. Írásbeli és szóbeli ajánlatok csak **augusztus hó 15-ikéig** fogadtatnak el.

A kincstári bérilőség.

6—4

1895. szám.
1887.

Árlejtési hirdetmény.

Csurogh község elüljárósága részéről ezenel közhírré tétetik, miszerint egy újonnan építendő községi iskola végett **folyó évi július hó 31-én** nyílt árlejtés fog tartatni, melyhez a vállalkozni szándékozók azzal hivatnak meg, miszerint a részletes tervek és költségvetés, a szokott hivatalos órákban alulírt elüljáróságnál mindenkor betekinthező.

Csuroghon, 1887. évi július hó 8-án.

Vucserics Gábor,
jegyző.

Perics Mladen,
bíró.

645. szám.
bv. 1887.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori tek. kir. járásbíróság 3166/1887. számú végzése által Pollák Gusztáv és fivére bécsi cég javára Atha naczkovits György zombori lakos ellen 34 frt tőke, ennek 1887. év február hó 8. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 9 frt 42 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság felül foglalt és 635 frtra becsült lovak, kocsik, hintó és butorneműekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 3495/1887. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Zomborban alperes lakásán leendő eszközzésére **1887-ik évi július hó 22-ik napjának délelőtti 8 órája** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zomborban, 1887. évi július hó 12-én.

Cservenka Lajos,
kir. bír. végrehajtó.

608. szám.
kig.

Pályázati hirdetmény.

Rác-Militics községben a községi képviselő-testületnek m. é. 3/közgy. sz. határozatával újonnan rendszeresített tanítói állomásra pályázat nyitattik. Ezen állomás évi jövedelme:

1. Készpénz fizetés a községi pénztárból 200 frt.
2. Lakáspénz 50 frt.
3. 30 pozsonyi mérő (18 hektl.) buza.
4. 3 bécsi öl (7.59 köbméter) kemény tűzifa.

A tanítási nyelv német. Felhivatnak mindazok, kik ezen állomást elnyerni óhajtják, hogy kellőleg okmányolt kérvényeiket **f. é. augusztus hó 21-ig**, mint a választást megelőző napig, nagyságos és főtisztelendő Rónay István címz. kanonok ker. esperes-plébános urhoz Prigl.-Szt.-Ivánra címezve, nyújtsák be.

Rác-Militics, 1887. évi július hó 7-én.

Radoychich, Deim Lipót,
iskolaszéki jegyző. 3—2 iskolaszéki elnök.

Cseplőgép és malom eladás.

Egy L garnitura járgány-cseplőgép, tisztító és zsákoló szerkezettel teljesen felszerelve (csupán 3 cseplési idényen át volt alig 3—3 hétig használva, tehát teljesen jó karban van) Reichl János zombori vásárosnál megtekinthető és a beszerzési ár feléért; vagyis **450 forintért** megvehető. Továbbá

Egy malom berendezés 8 lóerejű gőzmozgonyhoz, 2 pár kőre (francia és sárospataki), 1 szitaszekrény, 1 liszthenger, 2 dara tisztító, 1 kopozó (Eureka) hajtó szijak, sziták, felhúzó, közlő rudak és egyéb eszközökkel, **Szántován** a volt kincstári erdőszlakban elhelyezve, teljesen jó állapotban **1000 frtért eladó.** — Bővebb felvilágosítást nyújt a tulajdonos **Késmárky Béla** m. főszámvéző Zomborban. 3—3

225. sz.
1887.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a palánkai kir. járásbíróság 665/p. 1887. számú végzése által Gyetka Márton ó palánkai lakos javára ifj. Esch János új-palánkai lakos ellen 150 frt tőke, ennek 1887. év február hó 1-ső napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 40 frt 20 kr perköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság le- és felül foglalt és 1462 frt 40 kr-ra becsült szarvasmarha, juhok, kocsik, ló, szobabutor, ágynemű, téglák, cserép zsindegy stbből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 2861/1887. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Új-Palánkán alperes lakásán és a téglák szinél leendő eszközzésére **1887-ik évi július hó 22-ik napjának délelőtti 8 órája** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Palánkán, 1887. évi július hó 11. napján.

Haba István,
kir. bír. végrehajtó.

622. szám.
1887.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori tek. kir. járásbíróság 65/1887. számú végzése által Hirschfeld Adolf bécsi cég javára, Theodorovits S. és társa zombori lakosok ellen 200 frt tőke, ennek 1884. év október hó 1. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 31 frt 13 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 400 frtra becsült 400 drb férfi kalapból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1311/1887. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Zomborban a város ázán leendő eszközzésére **1887 évi július hó 29. napjának délelőtti 8 órája** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zomborban, 1887. évi július hó 16. án.

Cservenka Lajos,
kir. bír. végrehajtó.

675. szám.
1887.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori tek. kir. járásbíróság 6412., 6413., 6414. és 6415. számú végzése által Mihájlóvits József és Cselikovits Péter vukovári lakosok javára dr. Rogulits Sándor ügyvéd által képviselt Mihájlóvits János vukovári lakos hagyatéka ellen 400 frt, 600 frt, 4000 frt, 1456 frt 05 kr tőke, ennek esedékessége napjától számítandó 6% kamatai és eddigi perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 730 frt 80 kr-ra becsült különféle férfi- és gyermekruhából álló árúk, 2 drb varrógép és bolti szerelvényekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 3583/1887. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Zomborban a városházánál leendő eszközzésére **1887. évi július hó 29-ik napjának délelőtti 2 órája** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zomborban 1887. évi július hó 16. án.

Cservenka Lajos
kir. bírósági végrehajtó.

Árlejtési hirdetmény.

Folyó évi július hó 21-én d. e. 9 órakor a zombori kereskedelmi és iparbank hivatalos helyiségében egy emeletes ház felépítésének biztosítása céljából ajánlati tárgyalás fog megtartatni.

Az építkezési költségek az előirányzatban o. é. 21531 frt 81 krban vannak megállapítva. A térrajzok, költségvetés és feltételek a bank helyiségében naponta a délelőtti órákban megtekinthetők.

A vállalkozni kívánók tartoznak az előirányzatban kitüntetett összegnek 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt írásbeli ajánlataikat a zombori kereskedelmi és iparbank elnökéhez a fentidézett határnapig vagy személyesen, vagy posta útján benyújtani.

Az ajánlatban számokkal és betűkkel világosan és érthetően kitüntetendő a százalék, mennyivel olcsóbban az egész előirányzati összegnél vállalkozik építeni. Együttal megjelölendő az ajánlatban ama körülmény is, hogy a feltételeket ismeri és hogy azoknak magát aláveti.

Megjegyeztetik végre, hogy ezen árlejtési tárgyalás megtartása az 1887. évi július hó 16-án megtartandó közgyűlésnek az építésre való engedély megadásától függővé tétetik.

Zomborban, 1887. évi július hó 11-én.

A zombori kereskedelmi és iparbank igazgatósága.

KORONA-FORRÁS. (Hygiea-Sprudel.)

Legjelesebb és legtisztább égvényes savanyuvíz; orvosi tekintélyek ítélete szerint a lélekzési, emésztési és vizeleti szervezetek bajaiban első rangu gyógyvíz.

Főraktár Zomborban:
WEIDINGER S. és ZS. kereskedésükben.

3924. szám.

Árlejtési hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye törvényhatósági bizottságának folyó évi 471. számú határozata folytán közhírré teszem, hogy a déronyai községjegyzői lak építési munkálata **augusztus hó 1-én d. u. 3 órakor** Déronya községházánál megtartandó nyilvános szóbeli árlejtésen fog a legelőnyösebb ajánlattevőnek kiadatni.

Az építésre előirányzott költség 8347 frt 73 kr. A részletes árlejtési feltételek, műszaki okmányok s az előmérték költségvetés Déronya községházánál naponta megtekinthető.

Hódságh, 1887. július hó 11-én.

Vissy József,
főszolgabíró.

3—2

 HUZÁS

már e héten, pénteken.

Kincsem-Sorsjegyek à **1** frt | **11** sorsjegy **10** frt.
6 sorsjegy **5** frt **50** kr.

Főnyeremény készpénzben

50,000 frt.

Továbbá:

10,000 frt, **5000** frt, 20% levon. **4875** Pénznyeremény.

KINCSEM-SORSJEGYEK

kaphatók

a magyar lovar-egylet sorsjegy-irodájában:

Budapest, Váci-utca 6. sz.